

การถ่ายภาพหุ่นนิ่งพืชโดยเน้นพื้นผิวและน้ำหนัก

STILL LIFE PHOTOGRAPHY OF PLANT FOR TEXTURE AND TONE

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

ร.พ.
๙๗๑๙๓
๒๕๔๗

สาขาวิชาการถ่ายภาพ ภาควิชาศิลปะศิลป์

คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา ๒๕๔๗

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน.....
วัน,เดือน,ปี.....

61134

12 ก.ค. 2549

b.....
11594147
i.....

ใบอนุมัติศิลปนิพนธ์

การถ่ายภาพหุ่นนิ่งพืช โดยเน้นพื้นผิวและน้ำหนัก

STILLIFE PHOTOGRAPHY OF PLANT FOR TEXTURE AND TONE

นายสิทธา สาธุธรรม
Mr.SITTHA SATHUTHAM

ภาควิชาศิลปะการถ่ายภาพ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการถ่ายภาพ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์..........วันที่.....31/03/05.....
(อาจารย์ชัยวุฒิ พุฒทอง)

หัวหน้าภาควิชา..........วันที่.....12 เม.ย. 48.....
(อาจารย์รัศมีศักดิ์ รักใหม่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อและคุณแม่ที่ให้ความรัก ความเข้าใจ คำสั่งใจ ความปรารถนาดีที่มีให้
ข้าพเจ้าเสมอมา

ขอขอบพระคุณ คุณจุฑามาศ สาธุธรรม พี่สาวที่แสนดี

ขอขอบพระคุณครูบาอาจารย์ทุกท่านที่ให้วิชาความรู้แก่ข้าพเจ้า

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ผู้ตรวจศิลปนิพนธ์ทุกท่าน

ขอขอบคุณคุณปิณฑิพย์ สังข์เต็ม สำหรับรถขนของไปถ่ายงาน

ขอขอบคุณสมาชิกชาวบ้านส้มทุกท่านสำหรับความสนุกสนาน

ขอขอบพระคุณผู้มีพระคุณต่อผมทุกท่านที่ผมนึก ไม่ออก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

ศิลปนิพนธ์เล่มนี้เป็นส่วนหนึ่งในโครงการศิลปนิพนธ์ถ่ายภาพหุ่นนิ่งพืช โดยเน้นพื้นผิวและน้ำหนัก โดยผลงานชุดนี้มุ่งจะนำเสนอมุมมองและทัศนคติเฉพาะตัวผ่านทางวัตถุที่เป็นหุ่นนิ่งเพื่อตอบสนองความรู้สึกและความต้องการของตนเอง ซึ่งมีที่มาจากความประทับใจและสนใจในต้นไม้และพืชต่างๆ ที่ล้วนมีความน่าอัศจรรย์และน่าพิศวงแตกต่างกันไปทั้งลำต้น ดอก ใบ ฝัก หรือเปลือกที่มีรูปร่าง รูปทรงพื้นผิวและลวดลายที่มีความเป็นเอกลักษณ์ในตัวเอง ในรายละเอียดบางอย่างของพืชทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกพิศวงในการมองเห็นและรู้สึกถึงความ เป็นนามธรรมของมันทั้งที่ปรากฏให้เห็นในรูปวัตถุ

ดังนั้นจึงเป็นที่มาที่ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความสนใจที่จะถ่ายทอดภาพถ่ายหุ่นนิ่ง โดยเน้นพื้นผิวและน้ำหนัก โดยผสมผสานแนวความคิดที่ต้องการให้วัตถุที่เป็นรูปธรรมสามารถให้ความรู้สึกที่เป็นนามธรรมได้ ทำให้เกิดอารมณ์และความหมายใหม่ในการมองเห็น

สารบัญ

บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
คำนำ.....	ค
สารบัญ.....	ง
บทที่	
1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและแรงบันดาลใจในการทำงาน.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	1
1.3 ขนาด ขอบเขตของโครงการ.....	2
2 ประวัติช่างภาพและตัวอย่างงานที่มีอิทธิพลต่อ โครงการศิลปนิพนธ์	
2.1 Edward Weston.....	3
2.2 ตัวอย่างงานของ Edward Weston ที่มีอิทธิพลต่อ โครงการศิลปนิพนธ์.....	4
2.3 Imogen Cunningham.....	8
2.4 ตัวอย่างงานของ Imogen Cunningham ที่มีอิทธิพลต่อ โครงการศิลปนิพนธ์.....	9
2.5 Karl Blossfeldt.....	12
2.6 ตัวอย่างงานของ Karl Blossfeldt ที่มีอิทธิพลต่อ โครงการศิลปนิพนธ์.....	13
3 น้ำหนักและพื้นผิว	
3.1 น้ำหนัก.....	15
3.2 คุณลักษณะของน้ำหนัก.....	15
3.3 หน้าที่ของน้ำหนัก.....	15
3.4 การใช้น้ำหนักด้วยวิธีต่างๆ กันของศิลปิน.....	16
3.5 พื้นผิวหรือลักษณะผิว.....	20
4 ขั้นตอนการทำงาน	
4.1 The Zone System.....	21
4.2 ขั้นตอนการทำงาน.....	22
5 ภาพผลงานจริง.....	32

ผลสรุปและข้อเสนอแนะ.....	48
บรรณานุกรม.....	49
ประวัติผู้เขียน.....	50

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและแรงบันดาลใจในการทำงาน

ผลงานภาพถ่ายหุ่นนิ่งชุดนี้เกิดจากความประทับใจและสนใจในต้นไม้และพืชต่างๆที่เกิดจากการสร้างสรรค์ด้วยฝีมือของธรรมชาติ ซึ่งในแต่ละรายละเอียดของพืชล้วนมีความน่าอัศจรรย์และน่าพิศวงแตกต่างกันไปทั้งลำต้น ดอก ใบ ฝัก หรือเปลือกที่มีรูปร่าง รูปทรงพื้นผิวและลวดลายที่มีความเป็นเอกลักษณ์ในตัวเอง ในบางรายละเอียดของพืชแต่ละชนิดทำให้ข้าพเจ้าเกิดการรับรู้ความรู้สึกในการมองเห็นที่แปลกออกไปจากความเป็นแค่พืชของมัน ในรูปวัตถุแต่เกิดความรู้สึกในการมองเห็นในลักษณะที่เป็นนามธรรมสอดแทรกอยู่ ดังนั้นจึงเป็นที่มาที่ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความสนใจที่จะถ่ายทอดภาพถ่ายหุ่นนิ่งโดยเน้นพื้นผิวและน้ำหนักโดยผสมผสานแนวความคิดที่ต้องการให้วัตถุที่เป็นรูปธรรมสามารถให้ความรู้สึกที่เป็นนามธรรมได้

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

ศึกษากระบวนการและขั้นตอนการจัดแสงหุ่นนิ่งในสตูดิโอเพื่อเน้นพื้นผิวและน้ำหนักของตัวแบบ ลักษณะแหล่งแสงที่ควรใช้ ขั้นตอนการวัดแสง การควบคุมน้ำหนักและความเปรียบต่างของภาพโดยใช้ระบบ Zone System ตลอดจนการหามุมมองในการที่จะทำให้วัตถุที่เป็นรูปธรรมสามารถให้ความรู้สึกที่เป็นนามธรรมได้เพื่อเพิ่มความน่าสนใจของภาพ

1.3 ขนาด ขอบเขตของโครงการ

ภาพถ่ายขาว-ดำ ขนาด 12x12 นิ้ว จำนวน 8 ภาพ

ใช้กล้อง Sinar 4x5 เลนส์ 210 mm.

ฟิล์ม Negative ขาว-ดำ Tmax 100 4x5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ประวัติช่างภาพและตัวอย่างงานที่มีอิทธิพลต่อโครงการศิลปะนิพนธ์

2.1 Edward Weston

Edward Weston เกิดในปีค.ศ.1886 ที่รัฐออริกอน สหรัฐอเมริกา เมื่อเขาอายุได้ 16 ปี พ่อของ Weston ได้ให้กล้องถ่ายรูปโกดักรุ่น Bulls-eye แก่เขา และจากนั้นเขาก็ได้เริ่มถ่ายรูปนับจากนั้นเป็นต้นมา ในปี 1903 Weston ได้จัดนิทรรศการภาพถ่ายของเขาเป็นครั้งแรกที่ The Chicago Art Institute Weston ได้มีเวลาสั้นๆเข้าเรียนที่ The Illinois College of Photography แต่จากนั้นไม่นานเขาก็ได้ย้ายเข้าไปอยู่ที่ California ในปี 1908 และที่นั่นเองที่เขาได้เปิดสตูดิโอถ่ายภาพ

ในระยะเวลาทำงานชิ้นแรกๆเขาถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มช่างภาพแนว Pictorialism ซึ่งเป็นภาพถ่ายที่มีลักษณะ Soft Focus และพยายามจะทำให้ภาพถ่ายเหมือนภาพวาด ซึ่งภาพแนว Pictorialism กำลังเป็นที่นิยมในสมัยนั้น ต่อมา Weston ก็ได้เขียนบทความให้นิตยสารต่างๆที่เกี่ยวกับการถ่ายภาพ เช่น American Photography, Photo Era หลังจากนั้นเขาก็ได้เดินทางไป Newyork และทำให้ได้พบกับช่างภาพชื่อดังในขณะนั้นได้แก่ Ansel Adams, Paul Strand, Charles Sheeler

หลังจากการไป Newyork ในครั้งนั้นทำให้ Weston ได้เปิดหูเปิดตาแลกเปลี่ยนทัศนคติกับช่างภาพหลายๆคน ทำให้ Weston เกิดความคิดที่จะละเลิกการถ่ายภาพแนว Pictorialism โดยหันมาสนใจในศิลปะสมัยใหม่ ในปี 1927 Weston ได้ถ่ายภาพเปลือกหอย ภาพพืชผักและภาพบุคคลที่เน้นในเรื่องของ Form และความเป็นนามธรรม ซึ่งภาพถ่ายเหล่านี้ก็กลายเป็นภาพที่โด่งดังและได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลาย หลังจากนั้นเขาก็ได้มีโอกาสดำเนินการจัดนิทรรศการภาพถ่ายที่ Alma Reed's Delphic Studios Gallery และที่ Harvard Society of Contemporary Arts ร่วมกับช่างภาพชื่อดังคนอื่นๆและจากการจัดนิทรรศการภาพถ่ายในครั้งนี้เองทำให้เขาได้ถูกจัดเข้าไปอยู่ในกลุ่มช่างภาพที่เรียกว่า f/64 ร่วมกับช่างภาพอาทิ Ansel Adams, Imogen Cunningham, Consuelo Kanaga และอื่นๆ ซึ่งสาเหตุที่ชื่อกลุ่ม f/64 เนื่องมาจากการถ่ายภาพ โดยรักษาความคมชัดของทั้งภาพตั้งแต่ระยะหน้าสุดไปถึงระยะหลังสุด โดยใช้ f.stop ที่ให้ความคมชัดสูงสุดคือ f/64

ในปี 1946 Weston ได้เกิดป่วยเป็นโรคพาร์กินสัน แต่เขาก็ยังออกผลงานหนังสือรวมเล่มภาพถ่ายของเขาที่ชื่อ Fiftieth Anniversary Portfolio ในปี 1952 ซึ่ง Print ภาพโดย Brett Weston ลูกชายของเขาเอง

Edward Weston เสียชีวิตในวันที่ 1 มกราคม ปี 1958

2.2 ตัวอย่างงานของ Edward Weston ที่มีอิทธิพลต่อโครงการศิลปนิพนธ์

ภาพ Chambered Nautilus

ภาพหุ่นนิ่งของ Weston ชิ้นนี้ ถึงแม้จะไม่ใช่ภาพถ่ายหุ่นนิ่งที่เป็นพืชแต่ก็มีอิทธิพลต่อโครงการศิลปนิพนธ์ ในแง่ของความเป็นวัตถุที่มาจากธรรมชาติเหมือนกัน เป็นภาพที่วัตถุแสดงให้เห็นถึงความรู้สึกที่เป็นนามธรรมมิใช่แค่รูปธรรม ทำให้ก่อความรู้สึกที่หลากหลายทำให้มองข้ามไปจากความเป็นแค่วัตถุของมัน อีกทั้งภาพนี้ยังมีการไล่น้ำหนักที่สมบูรณ์แบบอีกด้วย

Tina Modotti ก็เคยกล่าวถึงงานชิ้นนี้ว่า

“ ในบรรดาภาพถ่ายของ Weston ไม่มีงานชิ้นใดจะจับใจฉันได้เท่ากับชิ้นนี้ ฉันไม่อาจมองภาพนี้โดยปราศจากความรู้สึกที่ประทับใจและสันคลอนความรู้สึกได้เป็นอย่างยิ่ง มันกระทบรบกวนฉันไม่เพียงทางจิตใจแต่ไปยังด้านกายภาพอีกด้วย มันเต็มไปด้วยความรู้สึกไร้เดียงสาของชิ้นส่วนของธรรมชาติ ในขณะที่เดียวกันก็ให้ความรู้สึกที่ลึกลับและส่อไปในทางเพศ ภาพนี้ทำให้ฉันนึกถึงคอกกลีสร่วมไปถึงควออ่อนที่อยู่ในครรภ์”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพ Pepper

ภาพเม็ดพริกไทยของ Weston ซีนี่ เป็นภาพถ่ายที่โด่งดังและได้รับการยอมรับในวงกว้างในเรื่องความสมบูรณ์ของภาพ ทั้งในเรื่องของน้ำหนักภาพ พื้นผิวและในเรื่องของความรู้สึกของภาพที่มีผลต่อผู้ชมเพราะภาพมีความเป็นนามธรรมแฝงอยู่ทั้งๆที่เป็นแค่ภาพถ่ายวัตถุธรรมดาๆ

ในปี 1935 หนังสือพิมพ์ California ได้วิจารณ์ภาพนี้ว่า

“ผมไม่เคยชอบเม็ดพริกไทยเขียวของเม็กซิโก ไม่ว่าจะในเรื่องของรูปลักษณ์หรือว่ารสชาติของมัน แต่เมื่อผมได้พบกับภาพเม็ดพริกไทยของ Weston ซีนี่ โดยที่มีแสงเด่นระริกอย่างกลมกลืนอยู่ทั่วภาพ ทำให้ผมถูกวิญญูณของภาพนี้ตรึงเอาไว้และกระตุ้นเตือนความกระตือรือร้น อยากรู้ อยากเห็นของผมต่อภาพนี้”

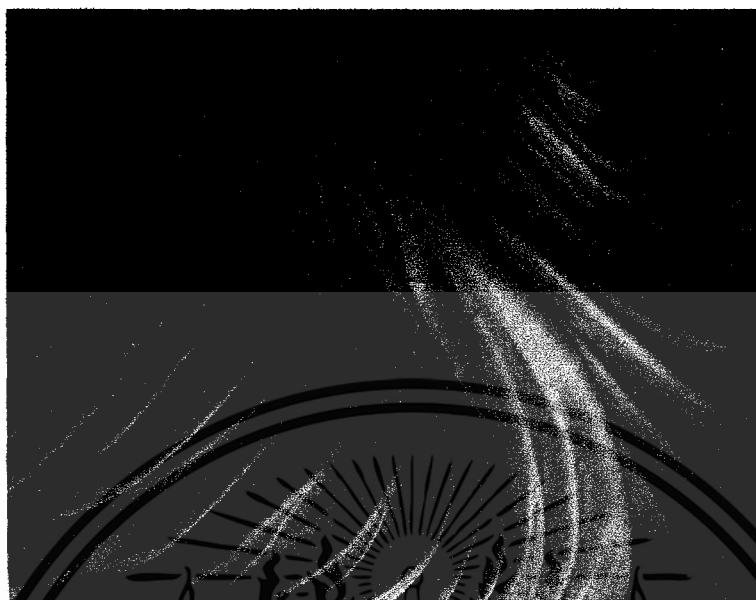
Edward Weston เองก็เคยกล่าวถึงภาพนี้

“มัน Classic ผมรู้สึกพึงพอใจภาพนี้เป็นอย่างมาก มันเป็นเม็ดพริกไทยที่มากกว่าแค่รูปลักษณ์ความเป็นเม็ดพริกไทยของมัน มันเป็นนามธรรม มันหลุดพ้นจากอารมณ์ความรู้สึกของมนุษย์ที่ขบถ ภาพเม็ดพริกไทยนี้พาความรู้สึกไปยังส่วนของจิตได้สำนึก”

ผลงานภาพถ่ายหุ่นนิ่งชิ้นอื่นๆของ Edward Weston

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 Imogen Cunningham

Imogen Cunningham เป็นช่างภาพผู้หญิง เกิดในปี 1883 ประเทศสหรัฐอเมริกา เริ่มถ่ายภาพปี ค.ศ. 1901 ในขณะที่เธอเป็นนักศึกษาอยู่ที่ The University of Washington โดยเธอมีความสนใจใน ภาพถ่ายของช่างภาพชาวเยอรมัน Gertrude Kasebier ช่างภาพแนว Pictorialism เธอเริ่มอาชีพช่างภาพด้วยการทำงานที่ The Seattle Studio of Edward S. Curtis ปีค.ศ. 1909 เธอได้ทุนศึกษาต่อต่างประเทศด้านการถ่ายภาพที่ The Technische Hochschule ในประเทศเยอรมันและได้มีโอกาสพบกับช่างภาพชื่อ Alvin Langdon Coburn ที่ประเทศอังกฤษ หลังจากนั้นก็ได้พบกับช่างภาพอเมริกันชื่อ Alfred Stieglitz ที่สหรัฐอเมริกาซึ่งช่างภาพทั้งสองก็กลายเป็นแรงบันดาลใจสำคัญของเธอในการถ่ายภาพ

หลังจากกลับมาที่สหรัฐอเมริกา Cunningham ได้เปิดสตูดิโอถ่ายภาพขึ้นที่ Seattle และงานของเธอได้รับการยอมรับไปทั่วประเทศทั้งงานประเภทถ่ายภาพบุคคลรวมไปถึงงานแนว Pictorialism ที่เธอชื่นชอบอีกด้วย ต่อมา Cunningham แต่งงานแล้วย้ายไปอยู่ที่ San Francisco และที่นี่เองที่เธอได้พบกับ Edward Weston แล้วได้กลายเป็นเพื่อนกันในที่สุด

ปี ค.ศ. 1929 Weston ถูกขอร้องให้เสนอชื่อผลงานภาพถ่ายเพื่อไปร่วมงานนิทรรศการผลงานภาพถ่ายที่ประเทศเยอรมัน เขาได้เลือกงานของ Cunningham ไปร่วมแสดงในงานนั้น ซึ่งเป็นภาพถ่ายหุ่นนิ่งพีชในระยะใกล้โดยเน้น form ธรรมชาติของพีช จำนวน 8 ภาพ ซึ่งภาพถ่ายชุดนี้ก็ได้รับการยอมรับเป็นอย่างดี หลังจากนั้น Cunningham ก็ได้ถ่ายภาพไปเรื่อยๆทั้งงานประเภทถ่ายภาพบุคคลไปจนถึงภาพถ่ายแนวสารคดี

Imogen Cunningham เสียชีวิตวันที่ 23 มิถุนายน ค.ศ. 1976

2.4 ตัวอย่างงานของ Imogen Cunningham ที่มีอิทธิพลต่อโครงการศิลปนิพนธ์

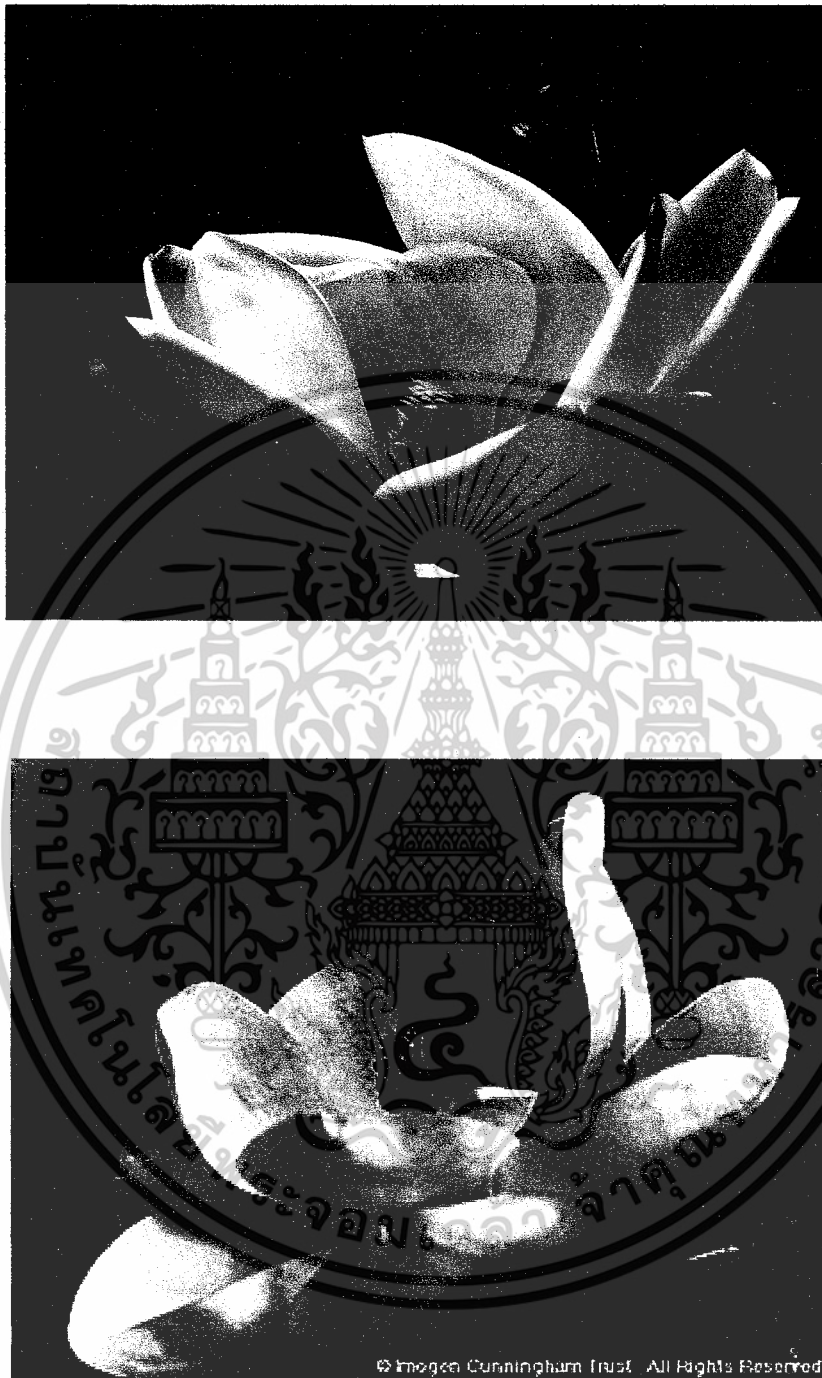
ถึงแม้งานภาพถ่ายโดยรวมของ Imogen Cunningham ส่วนมากจะเป็นภาพถ่ายบุคคลกับภาพถ่ายแนวสารคดี แต่อย่างไรก็ตาม ผลงานภาพถ่ายหุ่นนิ่งของเธอก็เป็นที่รู้จักและได้รับการยอมรับอย่างมาก โดยเฉพาะภาพถ่ายหุ่นนิ่งพืชของเธอ โดยพืชที่ Cunningham นำมาถ่ายก็จะมีตั้งแต่ดอกไม้ไปจนถึงพืชไม้ประดับต่างๆ ซึ่งลักษณะเด่นในงานภาพถ่ายหุ่นนิ่งพืชของเธอที่พบก็จะเป็นในเรื่องของการเน้นในเรื่องการแสดง form ของพืชแต่ละชนิดที่นำมาถ่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 Karl Blossfeldt

Karl Blossfeldt เป็นช่างภาพชาวเยอรมัน เกิดปีค.ศ. 1865 ในระยะแรกเริ่ม Blossfeldt ได้เข้าศึกษาในวิชาการออกแบบอุตสาหกรรมที่ Kunstgewerbeschule, Berlin ประเทศเยอรมัน ต่อมาก็ได้รับทุนการศึกษาไปเรียนต่อต่างประเทศที่ Rome พร้อมกับนักศึกษาคนอื่นๆอีก 5 คน

หลังจากที่ Blossfeldt ไปเรียนต่อต่างประเทศแล้วกลับมายังประเทศเยอรมัน Blossfeldt ก็ได้สมัครเป็นผู้ช่วยอาจารย์ที่ Berlin Art and Craft School ที่ Kunstgewerbeschule โดยทำ Model จำลองของพืช Blossfeldt สอนจนถึงอายุ 31 ปี และได้รับแต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์กิตติมศักดิ์ในปี 1930 ตลอดการสอนนักศึกษา Blossfeldt ได้ใช้ภาพถ่ายพืชของเขาในการสอนนักศึกษาในการแก้ปัญหาในวิชาออกแบบอุตสาหกรรม

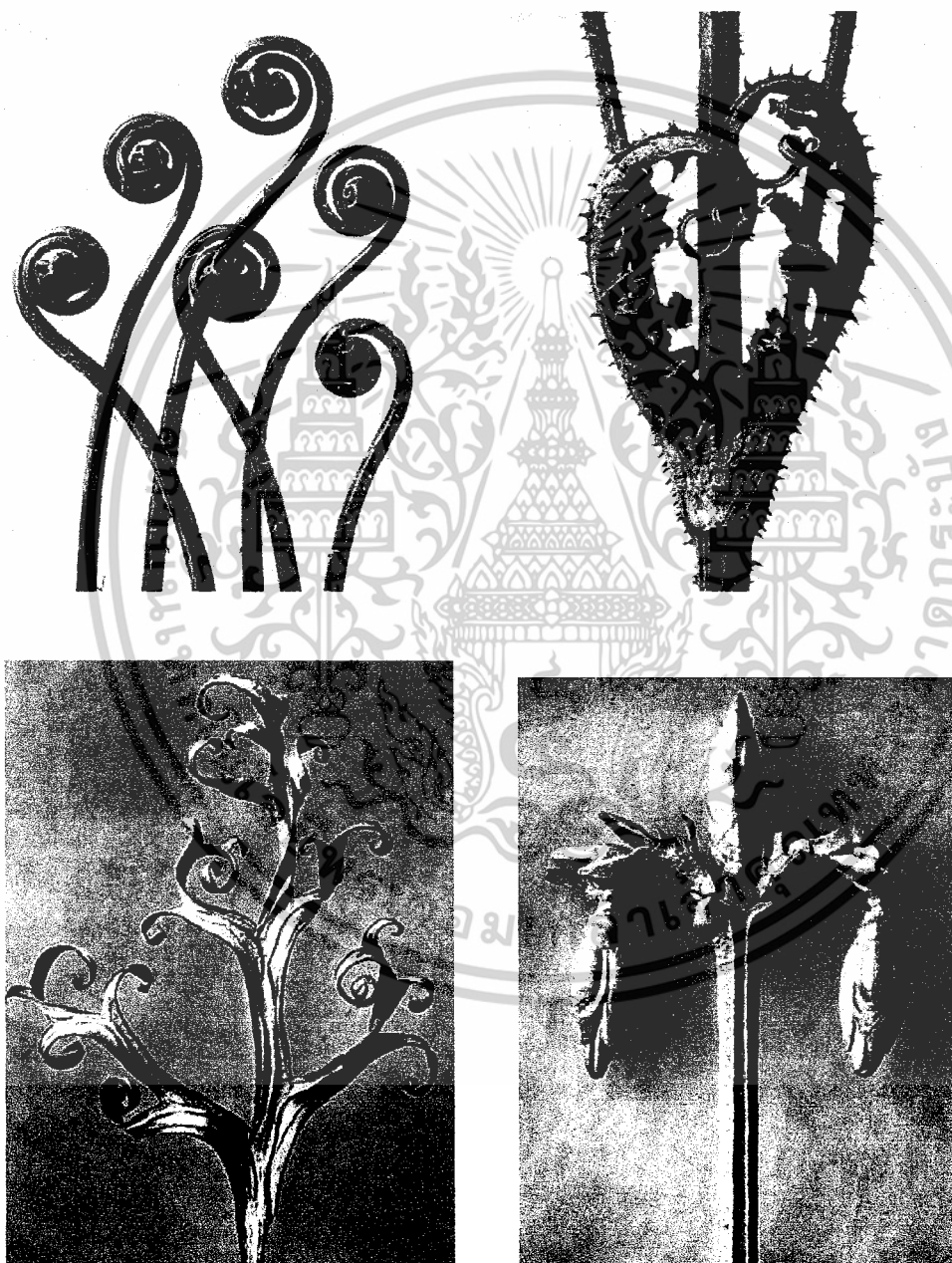
ภาพถ่ายหุ่นนิ่งพืชของ Blossfeldt นั้นมีลักษณะที่เรียบง่าย กล่าวคือภาพถ่ายโดยส่วนมากของเขามักจะวางตำแหน่งวัตถุให้อยู่ตรงกลางภาพ ใช้แหล่งแสงใหญ่ แต่ด้วยความที่ภาพถ่ายของเขาแต่ละภาพนั้นตัววัตถุที่เขาหามาถ่ายมีความแปลกแตกต่างและมีลักษณะเฉพาะตัวอย่างยิ่ง ทำให้ภาพถ่ายของเขามีแรงดึงดูดต่อผู้ชมเป็นอย่างมาก

ผลงานหนังสือรวมเล่มภาพถ่ายหุ่นนิ่งพืชของ Blossfeldt ที่มีตีพิมพ์ได้แก่หนังสือชื่อ Art form in nature ซึ่งตีพิมพ์ในปี 1928 ได้รับการตอบรับที่ดีมากและในปี 1932 ก็ได้ออกตีพิมพ์หนังสือชื่อ Magic Garden of Nature

Karl Blossfeldt เสียชีวิตวันที่ 3 ธันวาคม ปีค.ศ. 1932

2.6 ตัวอย่างงานของ Karl Blossfeldt ที่มีอิทธิพลต่อโครงการศิลปนิพนธ์

ลักษณะงานภาพถ่ายหุ่นนิ่งพืชของ Blossfeldt มีความน่าสนใจในคัวงานตรงที่การหา Subject ที่มีความน่าสนใจอยู่ในตัวเอง ทำให้งานสามารถที่จะหยุดให้คนเข้ามาดูภาพได้โดยฉับพลัน อีกทั้งภาพยังมีน้ำหนักภาพที่ดี มีการแสดงพื้นผิวของแบบอย่างชัดเจน ถึงแม้จะวาง Composition ไว้ตรงกลางภาพก็ตาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3 น้ำหนักและพื้นผิว

3.1 น้ำหนัก

น้ำหนัก คือ ความอ่อนแก่ของบริเวณที่ถูกแสงสว่าง และบริเวณที่เป็นเงาของวัตถุ หรือการระบายสีให้มีผลเป็นความอ่อนความแก่ของสีหนึ่ง หรือหลายสี หรือบริเวณที่มีสีขาว สีเทา และสีดำ ในความเข้มระดับต่างๆ ในงานชิ้นหนึ่ง น้ำหนักที่ใช้ตามลักษณะของแสงเงาในธรรมชาติจะทำให้เกิดปริมาตรของรูปทรง นอกจากนี้จะให้ปริมาตรและความแน่นแก่รูปทรงแล้ว น้ำหนักยังให้ความรู้สึกและอารมณ์ด้วยการประสานความอ่อนแก่ในตัวของมันเองอีกด้วย ในงานนามธรรมเรา จะได้รับความรู้สึกจากความอ่อนแก่ของน้ำที่ประสานกันอยู่ในภาพโดยตรง โดยไม่ต้องผ่านรูปทรงที่รู้ได้เข้าใจได้แต่อย่างใด

3.2 คุณลักษณะของน้ำหนัก

1. มี 2 มิติ คือความกว้าง กับความยาว
2. มีทิศทาง
3. มีลักษณะต่างๆ เช่นเดียวกับเส้น คือ ยาว สั้น เป็นคลื่น ฯลฯ
4. มีรูปร่าง ได้แก่ กลม เหลี่ยม อีสระ ฯลฯ
5. มีความอ่อนแก่
6. มีลักษณะผิวต่างๆ

3.3 หน้าที่ของน้ำหนัก

1. ให้ความแตกต่างระหว่างรูปกับพื้น หรือรูปทรงกับที่ว่าง
2. ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหวด้วยการนำสายตาของผู้ดู บริเวณที่น้ำหนักตัดกันจะดึงดูดความสนใจ และถ้ามีบริเวณที่น้ำหนักตัดกันหลายแห่ง จะนำสายตาให้เคลื่อนจากบริเวณหนึ่งไปอีกบริเวณหนึ่งตามจังหวะที่ศิลปินกำหนดไว้ ซึ่งอาจกลมกลืนสม่ำเสมอ หรือกระแทกกระทั้นรุนแรง

3. ให้ความเป็น 2 มิติแก่รูปทรง
4. ให้ความเป็น 3 มิติแก่รูปทรง
5. ให้ความลึกในภาพ
6. ให้ความรู้สึกด้วยการประสานกันของน้ำหนัก

3.4 การใช้น้ำหนักด้วยวิธีต่างๆ กันของศิลปิน

1. ให้แสงเข้าทางด้านหนึ่ง อีกด้านหนึ่งเป็นเงา เป็นวิธีการของศิลปินที่เขียนภาพแบบเหมือนจริงทั่วไป

2. ให้แสงเข้าตรงหน้า ส่วนที่อยู่ใกล้จะมีน้ำหนักอ่อน ส่วนที่อยู่ไกลจะมีน้ำหนักแก่ เป็นวิธีการให้ปริมาตรแก่รูปทรงในงานจิตรกรรมสมัยเรอแนซองซ์ (Renaissance) เห็นได้ชัดในงานเขียนภาพปูนเปียกของ มิเกลอันเจโล (michelangelo) ในวิหารซิสติน น้ำหนักที่ใช้โดยวิธีนี้บางครั้งก็เรียกว่า กิอารอสคูโร (Chiaroscuro) เป็นภาษาอิตาเลียน แปลว่า ความสว่างและความมืด ต่างกับการให้ปริมาตรของรูปทรงด้วยการใช้แสงและเงา (Light and Shadow) เช่น ภาพ Persian Sibyl ของมิเกลอันเจโล (michelangelo)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพ Persian Sibyl ของมิเกลันเจโล (michelangelo)

3. แสงเกิดขึ้นจากจุดกลางภาพ ส่วนมากจะเป็นแสงเทียน หรือแสงไฟฟ้า เช่น ภาพ The Newborn Child ของ latour

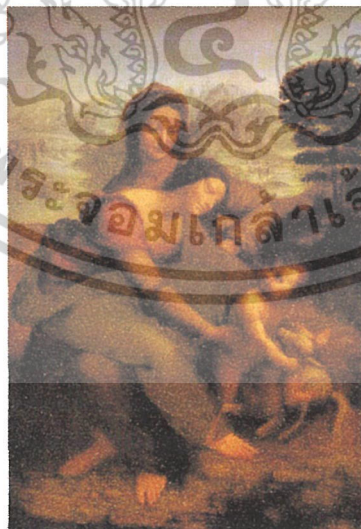
ภาพ The Newborn Child ของ latour

4. แสดงเกิดขึ้นในจุดที่ต้องการ ส่วนอื่นจะอยู่ในเงามืด เช่น งานจิตรกรรมของ เรมบรันด์ท์ (rembrandt)

ภาพ self portrait ของ rembrandt

5. แสดงกระจายเส้นไหลไปทั่วภาพ โดยเกือบไม่คำนึงถึงปริมาตรของรูปทรง เน้นความใกล้ไกล ลึกลับ ด้วยบรรยากาศของน้ำหนัก เช่น ภาพThe Virgin and Child St.Anne ของเลโอนาร์โด ดา วินชี (Leonardo da Vinci) ให้ความรู้สึกลึกลับซึ่งเชิงกวีนิพนธ์

ภาพ The Virgin and Child St.Anne ของเลโอนาร์โด ดา วินชี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. แสงสว่างจ้าไม่มีเงา มีน้ำหนักอ่อนทั้งรูปและพื้น ไม่เน้นปริมาตรของรูปทรง แต่เน้นความสว่างของแสงและสี เช่น งานแนวอิมเพรสชันนิสม์ของ โคลด โมเนต์ (Claude Monet)

ภาพ Railway Bridge at Argenteuil ของ โคลด โมเนต์ (Claude Monet)

7. แสงที่เด่นระริกกระจายไปทั่วภาพ เช่น ภาพ View of Toledo ของ เอล กริโก (El Greco)

ภาพ View of Toledo ของ เอล กริโก (El Greco)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5 พื้นผิวหรือลักษณะผิว (Texture)

พื้นผิวหรือลักษณะผิว หมายถึง ลักษณะของบริเวณพื้นผิวของสิ่งต่างๆ ที่เมื่อสัมผัสจับต้องหรือเมื่อเห็นแล้วรู้สึกได้ว่าหยาบ ละเอียด มัน ค้าน ขรุขระ เป็นเส้น เป็นจุด เป็นก้ำมะหยี่ ฯลฯ ลักษณะผิวโดยทั่วไปถือว่าเป็นทัศนธาตุที่มีได้เป็นหลักในการสร้างรูปทรง เพราะตัวมันเองมีข้อจำกัด ไม่มีลักษณะทั่วไปสมบูรณ์เหมือนธาตุอื่นๆ ที่กล่าวมาแล้ว แต่ก็มีศิลปินร่วมสมัยหลายคนใช้ลักษณะผิวเป็นทัศนธาตุที่สำคัญในการสร้างงาน ด้วยการ ใช้พื้นผิวของวัสดุต่างๆ มาประกอบเป็นรูปทรงที่สมบูรณ์ได้

โดยทั่วไปแล้วลักษณะผิวเกือบจะสร้างรูปทรงขึ้น โดยตัวเองล้วนๆ โดยไม่อาศัยทัศนธาตุอื่นเลยไม่ได้ ลักษณะผิวนั้นตามธรรมชาติจะปรากฏในเส้น ในน้ำหนัก ในรูปแบบของที่ว่าง หรือในสีอยู่แล้ว เป็นการช่วยเสริมคุณลักษณะของธาตุเหล่านั้นให้มีรสชาติเพิ่มขึ้น

พื้นผิวหรือลักษณะผิวสามารถสร้างอารมณ์ความรู้สึกในงานศิลปะได้มากมายหลากหลาย พื้นผิวที่เรียบเนียน สร้างความรู้สึกต่อเนื่องลื่นไหล อ่อนโยน มักจะใช้ในงานศิลปะที่แสดงให้เห็นถึงความสมบูรณ์แบบ ความคลาสสิก เช่น งานประติมากรรมสมัยเรเนซองส์ที่ปั้นรูปเทพเจ้าต่างๆ หรือพื้นผิวที่ขรุขระสร้างความรู้สึกหยาบกระด้าง มีมิติและไวสัมผัสมากกว่าพื้นผิวที่เรียบเนียน ในศิลปะสมัยก่อนมีการ ใช้พื้นผิวที่ขรุขระหยาบกระด้างมาใช้ในงานประติมากรรมที่ต้องการแสดงให้เห็นถึงความน่ากลัว คุร้าย

บทที่ 4

ขั้นตอนการทำงาน

เนื่องจากจุดประสงค์ในการทำศิลปนิพนธ์ในครั้งนี้เป็นภาพถ่ายหุ่นนิ่งที่มุ่งเน้นในเรื่องของการถ่ายทอดพื้นผิวและน้ำหนักของตัวแบบผ่านทางภาพถ่ายขาว-ดำ ดังนั้นการที่จะทำให้ภาพถ่ายมีการไล่เรียงของน้ำหนักที่ดี มี Contrast ของภาพที่ดี มีการแสดงพื้นผิวของตัวแบบที่ดีตามจุดประสงค์นั้น สิ่งที่จะควบคุมให้ได้คุณภาพดังกล่าวคือการใช้หลักการของระบบ Zone System ซึ่งเป็นระบบที่จะควบคุมในเรื่องของน้ำหนักภาพ(Tone) และความเปรียบต่าง(Contrast) ผ่านทางการ ถ่าย ล้างและอัดภาพ โดยจะกล่าวถึงระบบ Zone System ดังนี้

4.1 The Zone System

เป็นระบบที่ทำให้ช่างภาพเห็นภาพที่จะออกมาก่อนที่จะลงมือถ่ายภาพ อีกทั้งยังออกแบบมาเพื่อใช้ควบคุมในเรื่องน้ำหนักของภาพ(Tone)และความเปรียบต่าง(Contrast)ให้สามารถควบคุมได้ทุกขั้นตอน ระบบโซนมีใช้กันมานานแล้วแต่ผู้ที่จัดและกำหนดให้เป็นระบบคือ ANSEL ADAMS ว่าด้วยเรื่องของการถ่ายภาพล้างและอัดภาพแบบ Zone System ซึ่ง ANSEL ADAMS แบ่งน้ำหนักในภาพขาว-ดำออกเป็น 10 น้ำหนัก หรือ 10 Zone แทนด้วยเลขโรมัน Zone I-X ดังนี้

Zone 0	ดำที่สุด	
Zone I	ดำสนิท	Low value
Zone II	ดำแบบเห็นรายละเอียดกลางๆ	
Zone III	เงามืดเห็นรายละเอียด	
Zone IV	ค่าเฉลี่ยสีผิวคนผิวดำ	
Zone V	สีผิวคนเอเชีย(หลังมือ)Gray18%	Middle value
Zone VI	สีผิวขาวจีน ชาวยุโรป	
Zone VII	สีผิวซีดขาดเลือด ขาวมีรายละเอียด	
Zone VIII	รายละเอียดแทบจะมองไม่เห็น	
Zone IX	ขาวมาก	High value
Zone X	ขาวที่สุด	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แต่ละโซนห่างกัน 1 stop ช่วงที่สำคัญคือ Zone III - Zone VII ซึ่งจัดอยู่ในช่วง Texture Range

หลักการถ่ายภาพแบบ Zone System

Previsualization ช่างภาพที่ใช้ระบบโซนจะมองเห็นภาพไว้ล่วงหน้าว่าเมื่อภาพสำเร็จแล้วจะเป็นอย่างไร โดยคาดหมายล่วงหน้าแต่ละส่วนของภาพจะอยู่ในโซนใด

Expose for Shadow คือถ่ายเพื่อเก็บในส่วนของเงามืดก่อน

Develop for High light คือการล้างเพื่อให้ได้น้ำหนักของไฮไลต์

ดังนั้นการถ่ายจึงต้องเริ่มที่การมองหาส่วนที่มีมืดที่สุดที่ต้องการให้มีรายละเอียดก่อนแล้วจัดให้เป็น Zone III และต่อมามองหาส่วนที่สว่างที่สุดที่ต้องการให้มีรายละเอียดและจดบันทึกเพื่อหาเวลาในการล้างที่เหมาะสม

การล้างแบบ Zone System

การล้างเพื่อ Highlight หมายถึง เวลาในการล้างจะมีผลต่อน้ำหนักในส่วนที่เป็น Highlight แต่จะไม่กระทบกระเทือนในส่วนที่เป็น Shadow ถ้าล้างเพิ่มเวลาจะทำให้น้ำหนักในบริเวณ Highlight มากขึ้น ถ้าล้างลดเวลาจะทำให้น้ำหนักในบริเวณ Highlight ต่ำลง

4.2 ขั้นตอนการทำงาน

ในส่วนขั้นตอนการทำงานจะแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน

1. การเตรียมงาน
2. การถ่ายภาพ
3. การอัดภาพ

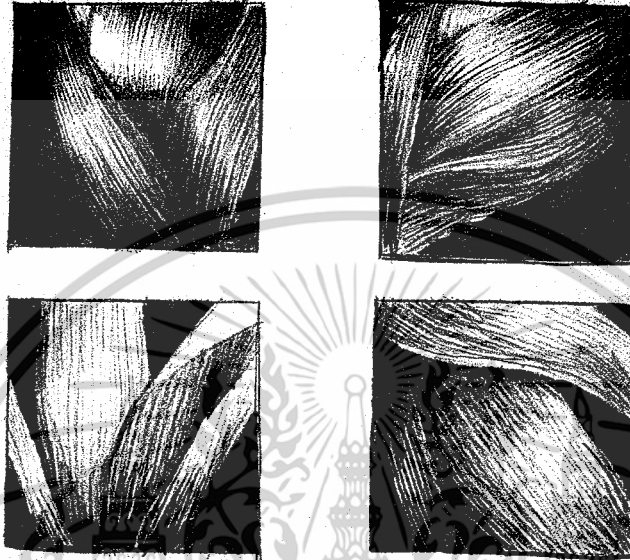
การเตรียมงาน แบ่งเป็น

1. การเลือกแบบโดยแบบที่เลือกทั้ง 8 แบบ ได้แก่
 - หัวปี่
 - ต้นปูลู่
 - ข้าวโพด
 - ต้นใบเตย
 - ใบปาล์มพัด
 - ต้นวาสนา
 - ต้นนางค่อม
 - ต้นเซเลอร์

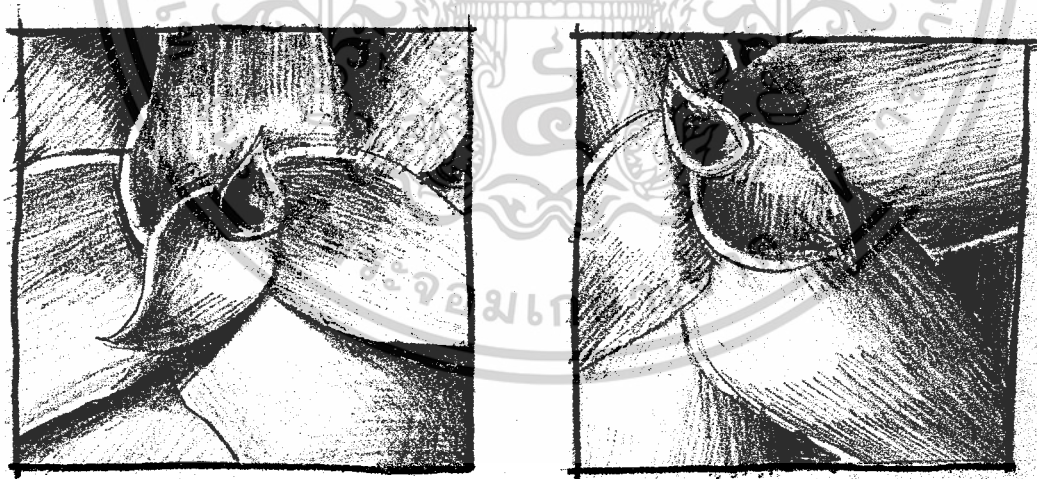
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2 .การร่างภาพตัวอย่าง(Sketch)

ภาพ Sketch ของข้าวโพด

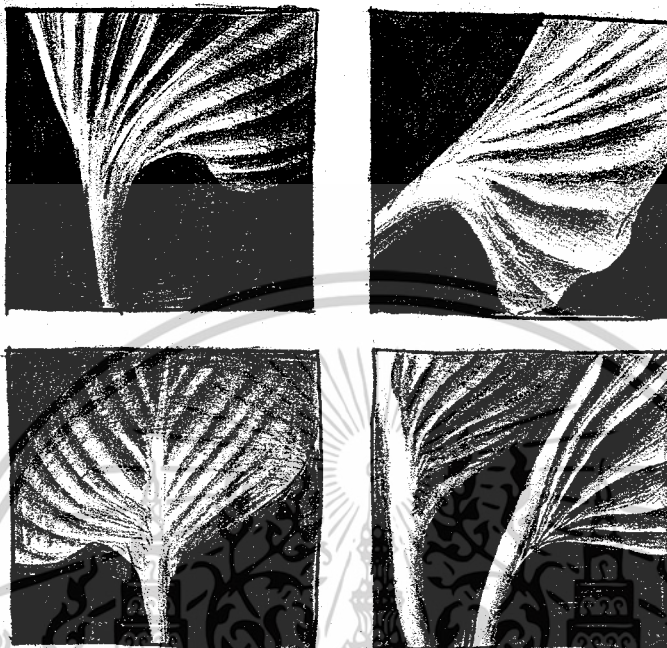

ภาพ Sketch ของต้นวาสนา

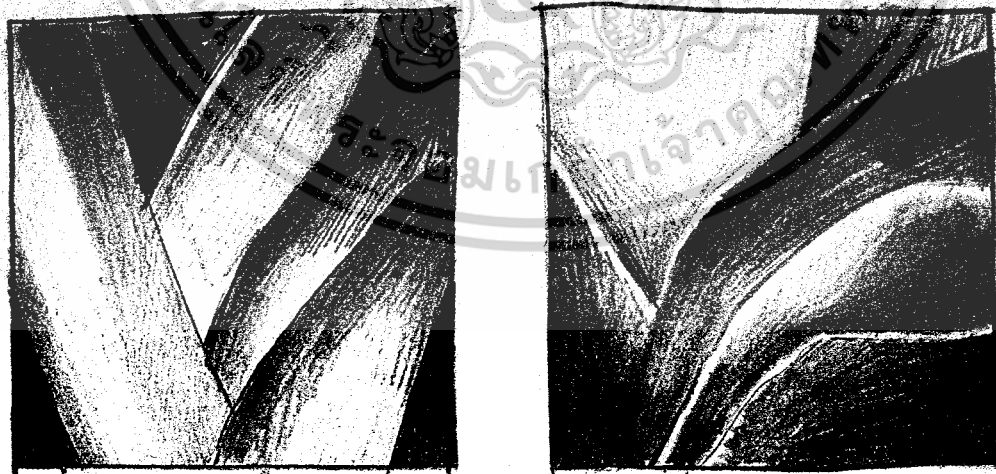

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพ Sketch ของต้นนางกุ่ม

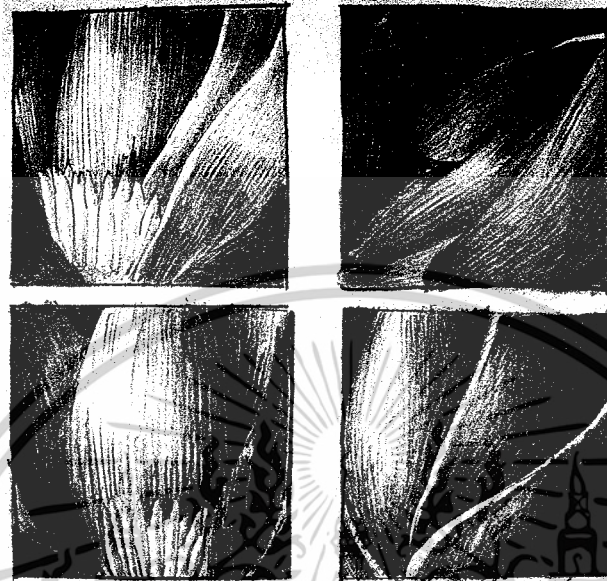

ภาพ Sketch ของต้นไม้เตย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพ Sketch ของหัวปลี

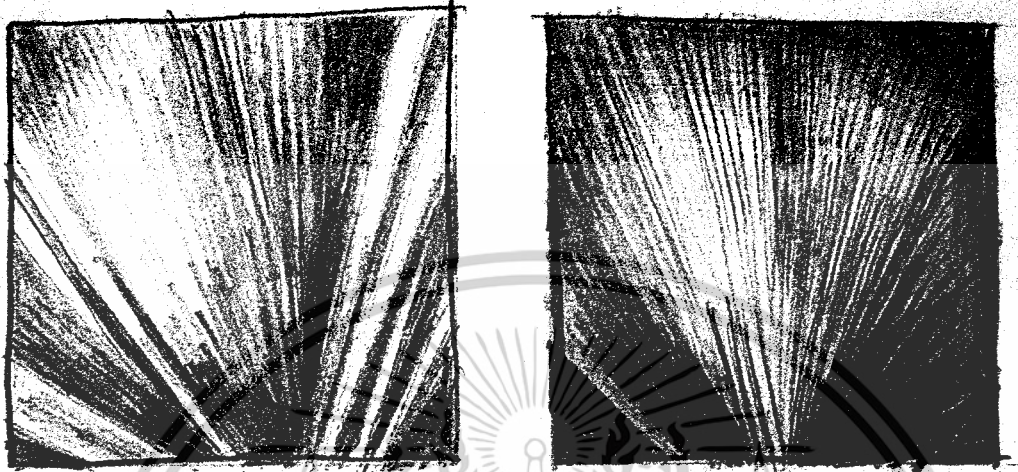

ภาพ Sketch ของต้นเซเลอรี่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพ Sketch ของใบปาล์มพัด

ภาพ Sketch ต้นปู่เล่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

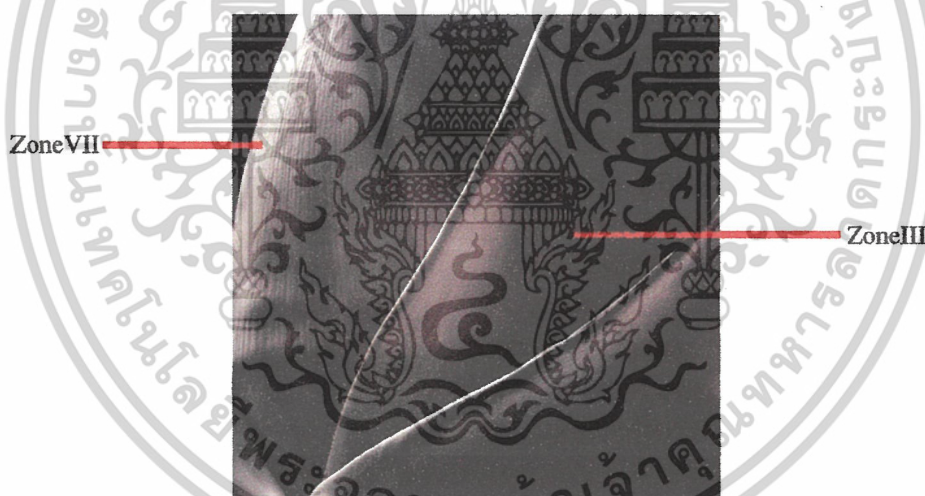
การถ่ายภาพ

เมื่อทำการเลือกภาพร่างที่จะนำมาถ่ายแล้วจากนั้นก็เข้าสู่กระบวนการถ่ายภาพ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. จัดหุ่นตามแบบภาพร่างที่ได้เลือกไว้

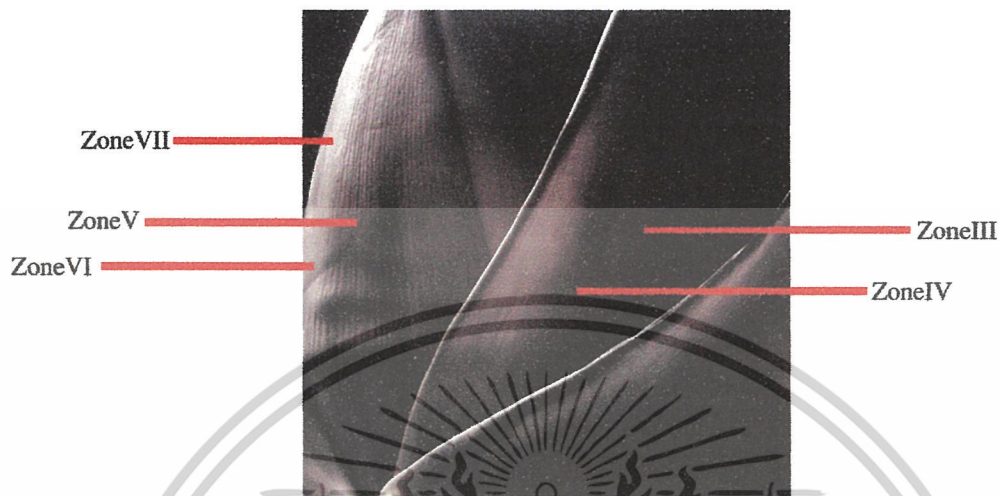
2. ทำการจัดแสง โดยแสงที่เลือกใช้คือ ไฟแฟลตสตูดิโออิงผ่านSoftbox เนื่องจากคุณภาพของแสงที่ผ่าน Softbox จะให้ลักษณะของการไล่น้ำหนักได้นุ่มนวล Contrast ไม่จัดจนเกินไป ตรงกับวัตถุประสงค์ของงาน โดยจะใช้เพียงแหล่งแสงเดียวจากนั้นใช้แผ่นสะท้อนแสงเพิ่มแสงเข้าไปในส่วนที่เป็นเงามืดเพื่อสร้างรายละเอียดในเงามืด (บางภาพ)

3. วิเคราะห์วางแผนภาพล่วงหน้าในใจแบบ Previsualization ตามที่กล่าวในส่วนของ Zone System โดยทำการคาดหมายล่วงหน้าให้แต่ละส่วนของภาพอยู่ใน Zone ที่ต้องการ โดยสิ่งที่ต้องทำในขั้นแรกคือมองหาส่วนที่มีดที่สุดที่ต้องการให้มีรายละเอียดก่อนแล้วจัดให้เป็น Zone III และต่อมามองหาส่วนที่สว่างที่สุดที่ต้องการให้มีรายละเอียดแล้วจัดให้เป็น Zone VII

4. ทำการวัดแสงเพื่อหาค่าความเปรียบต่างในแต่ละจุดว่าห่างกันอยู่เท่าไร โดยการทำงานในครั้งนี้เลือกใช้เครื่องวัดแสงแบบ Spot Meter เนื่องจากเครื่องวัดแสงแบบ Spot Meter มีข้อดีอยู่ตรงที่สามารถเช็คค่าแสงในจุดเล็กๆ ได้ ซึ่งเหมาะกับการวัดแสงวัตถุชิ้นเล็กๆ อย่างพิชบางชนิดได้ แต่ทั้งนี้เครื่องวัดแสงแบบ Spot Meter นั้นใช้ระบบอ่านค่าแสงแบบสะท้อน ซึ่งค่าที่ได้จะไม่เที่ยงตรงเหมือนระบบอ่านค่าแสงแบบตกกระทบ จึงต้องมีการถ่ายคร่อมเพื่อชดเชยแสง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการวัดแสงเพื่อวาง Zone ในแต่ละ Zone นั้นจะมีค่าความห่างระหว่าง Zone อยู่ 1 Stop พยายามเช็คในแต่ละส่วนที่จะจัด Zone ให้ว่ามีการไล่เรียงน้ำหนักเป็นอย่างไร ตรงกับความต้องการหรือไม่และเช็คค่าความเปรียบต่างระหว่างส่วนที่วางให้เป็น ZoneIII กับส่วนที่วางให้เป็น ZoneVII ว่าห่างกันเท่ากับ ZoneIII กับ ZoneVII จริงๆหรือไม่ โดยพยายามจัดแสงให้ใกล้เคียงมากที่สุด

5. ทำการถ่ายภาพโดยยึดค่าแสงใน ZoneIII เอาไว้เพื่อรักษารายละเอียดในเงามืด โดยจำตำแหน่งส่วนที่วางให้เป็น ZoneVII ว่าห่างกับ ZoneIII อยู่กี่ Stop แล้วนำค่านั้นมาหาเวลาในการล้าง เพื่อควบคุมส่วนที่เป็น Highlight คือ ZoneVII เอาไว้ในส่วนของรายละเอียด ตามหลักของ Zone System ที่ว่า Expose for Shadow, Develop for Highlight

การอัดภาพ

หลังจากที่ผ่านกระบวนการล้างฟิล์มแล้วจึงได้ทำ Contact Print เพื่อดูภาพรวมที่ได้ถ่ายมาซึ่งปรากฏว่าฟิล์มที่ได้ล้างมามีลักษณะ Over และมี Contrast ค่อนข้างต่ำ

ภาพที่ได้จาก Contact Print

ดังนั้นทางแก้ปัญหาดังกล่าวจึงอยู่ในขั้นตอนการอัดขยายภาพ โดยใช้วิธีการใช้ Filter แก้ Contrast มาแก้ไข

Filter แก้ Contrast

โดย Filter แก้ Contrast นั้นจะมีอยู่ทั้งหมด 5 เบอร์ เรียงตามลำดับความมากน้อยของ Contrast Filter เบอร์ 0 จะมี Contrast ต่ำที่สุดและ Filter เบอร์ 5 จะมี Contrast มากที่สุด ทั้งนี้กระดาษอัดภาพที่นำมาใช้กับ Filter แก้ Contrast นั้นจะต้องเป็นกระดาษที่สามารถปรับเปลี่ยน Contrast ได้ (Variable Contrast Paper) และการใส่ Filter ตอนอัดนั้นตัว Filter จะมีการกินแสง ทำให้ปริมาณของแสงที่ลงไปยังกระดาษลดลงกว่าการอัดที่ไม่ได้ใส่ Filter ดังนั้นจึงต้องมีการเพิ่มเวลาในการให้แสงด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เทคนิค Split Filter

เป็นเทคนิคที่ใช้ในการถ่ายภาพที่สามารถควบคุมรายละเอียดของทั้งส่วน Shadow และ Detail โดยแยกส่วนกันทำให้สามารถปรับควบคุมในแต่ละส่วนได้โดยไม่กระทบกระเทือนอีกส่วนหนึ่ง โดยการทำงานของเทคนิค Split Filter นั้นจะใช้ Filter แก้ว Contrast เบอร์ 0 และเบอร์ 5 โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ทำ Strip Test ในบริเวณที่เป็น Zone VII แล้วใส่ Filter เบอร์ 0 ไว้หน้าเลนส์เครื่องถ่ายภาพแล้วทำการ Test เมื่อถ่ายภาพแล้วนำออกมาดูแล้วเลือกเวลาในการอัด โดยเลือกเวลาแรกที่ขึ้นรายละเอียด

2. ทำการถ่ายภาพตามเวลาในข้อ 1 เพื่อเตรียม Test Filter เบอร์ 5

3. ใส่ Filter เบอร์ 5 ไว้หน้าเลนส์เครื่องถ่ายภาพทำ Strip Test บนกระดาษที่อัด Filter เบอร์ 0 ลงไปแล้วโดยเลือกเวลาที่รายละเอียดขึ้นครบทั้งในส่วน Shadow และ Detail

รายละเอียดครบ
ทั้ง Shadow
และ Detail

4. ทำการอัดภาพจริงลงบนกระดาษ โดยอัด Filter เบอร์ 0 ลงบนกระดาษก่อนตามเวลาที่ Test จากนั้นจึงอัด Filter เบอร์ 5 ตาม จนได้ภาพสำเร็จ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

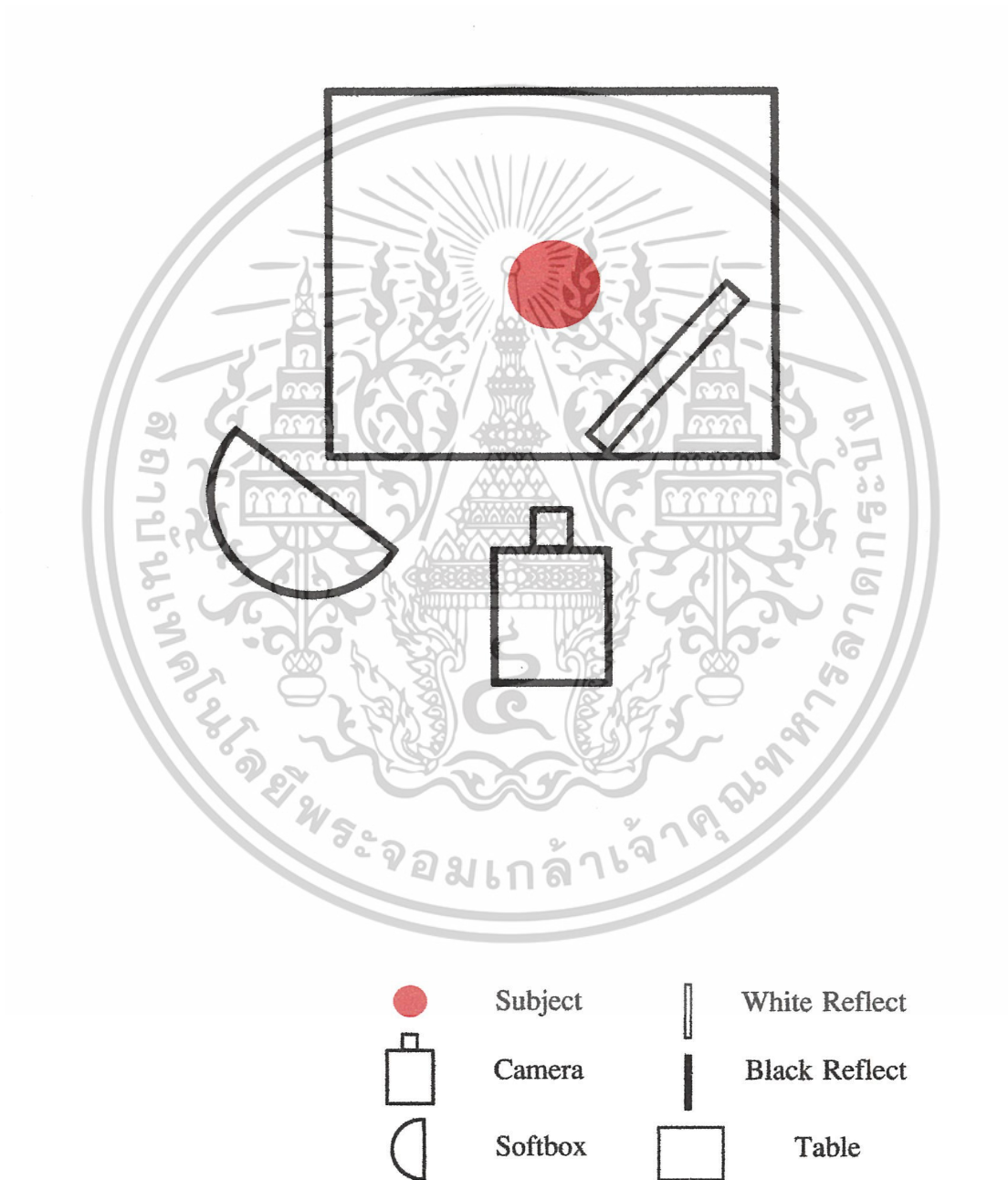
ภาพผลงานจริง

ภาพข้าวโพด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนผังการจัดแสงภาพ ข้าวโพด

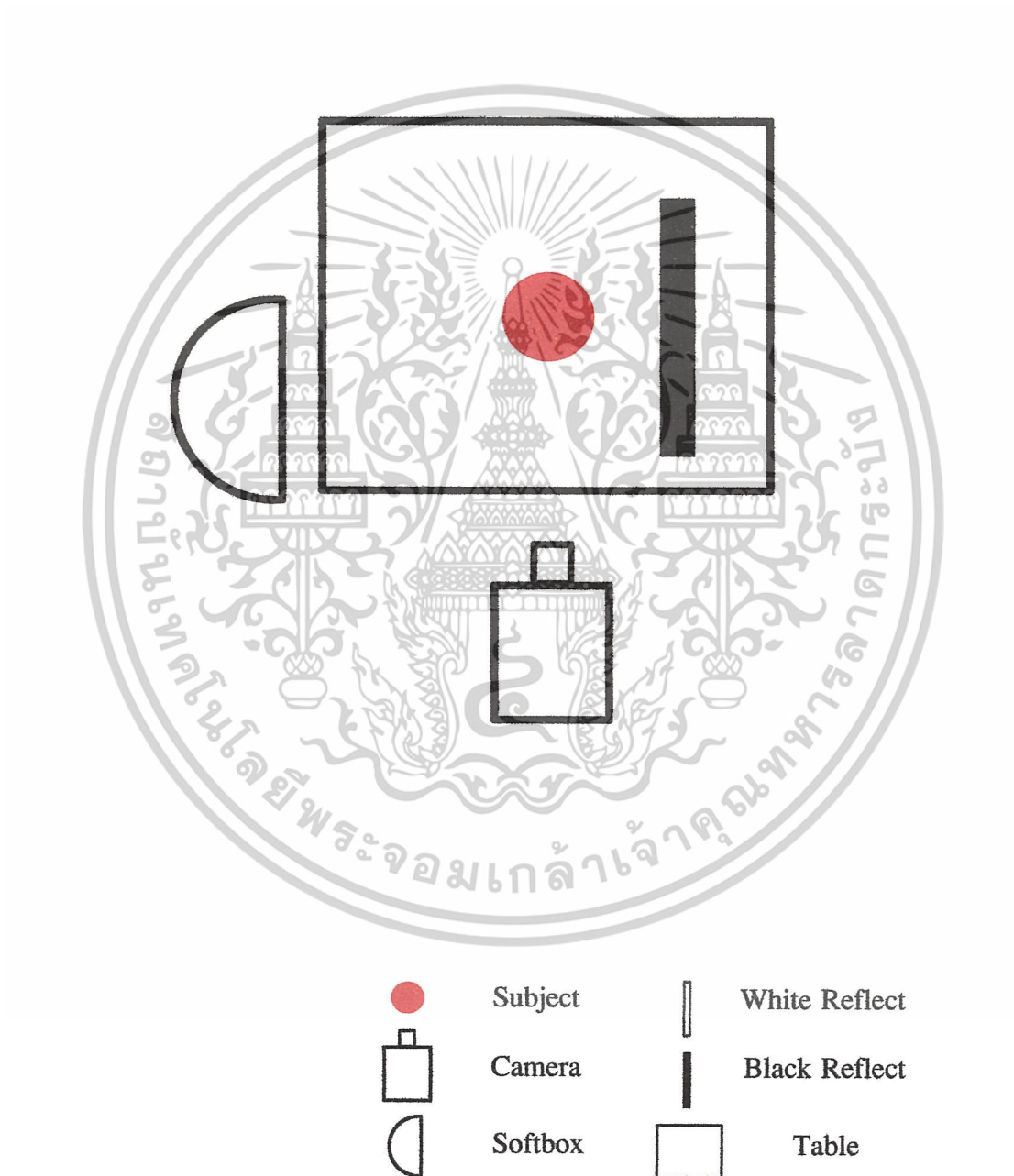
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพห้วปลี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนผังการจัดแสงภาพหัวปติ

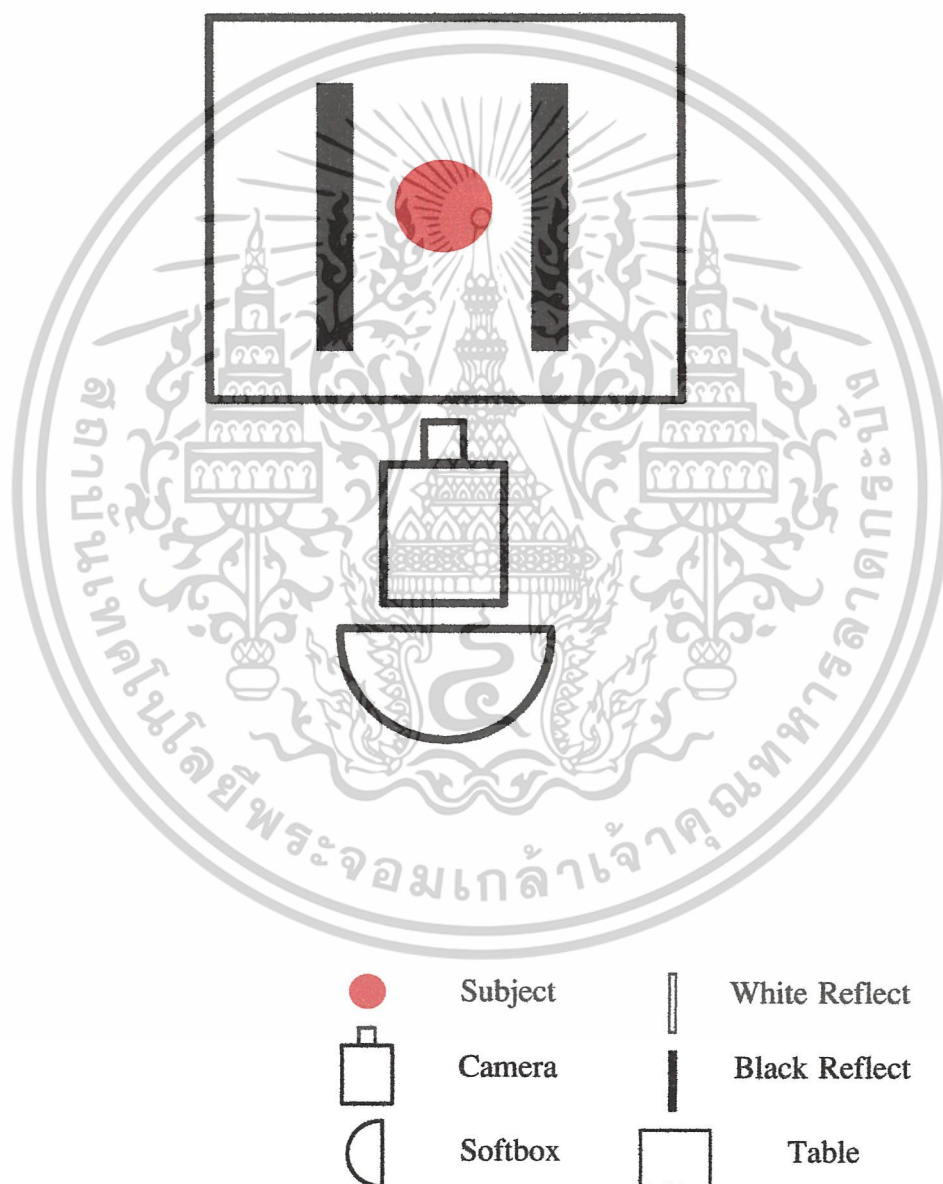
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

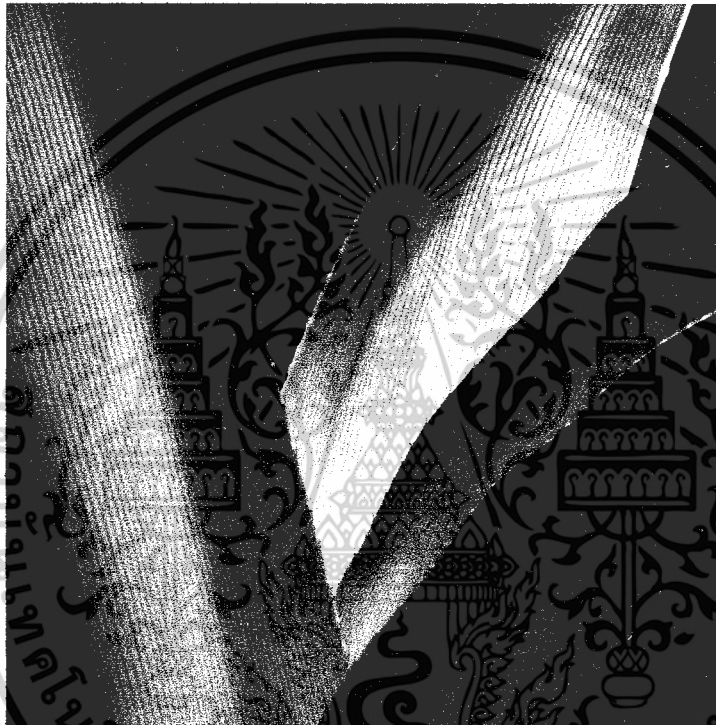
ภาพต้นนางคูน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนผังการจัดแสงภาพต้นนางกุม

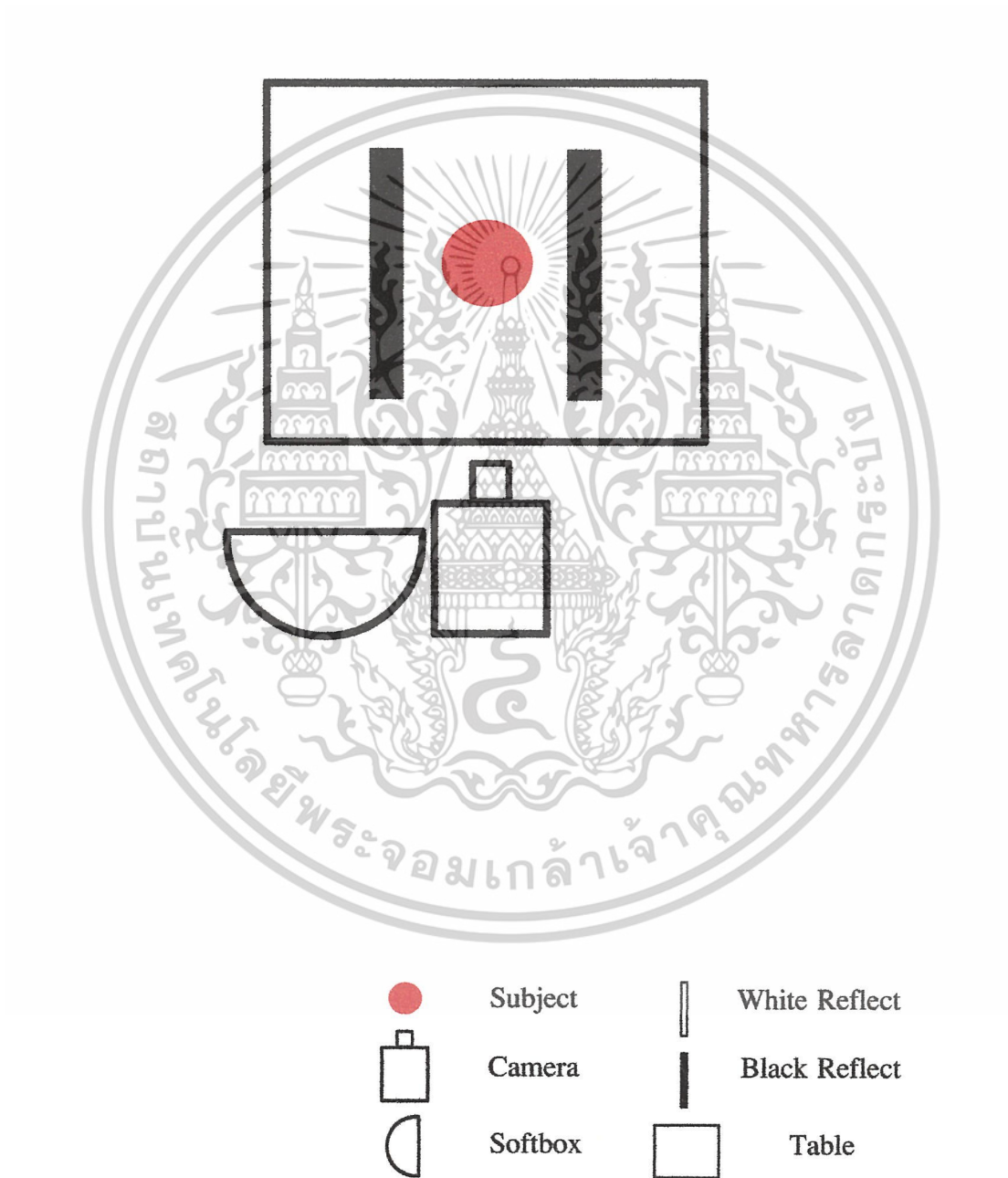
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

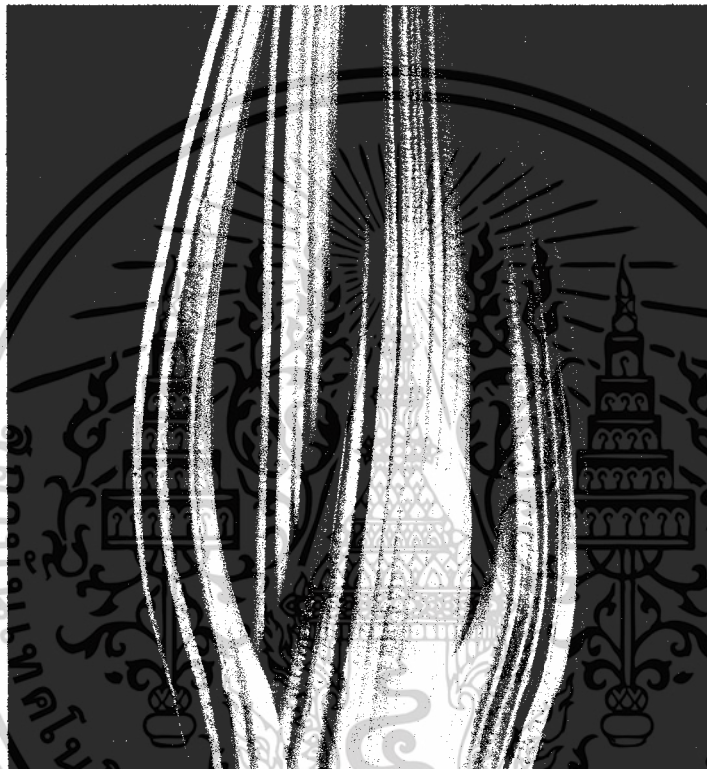
ภาพต้นตอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนผังการจัดแสงภาพต้นเตย

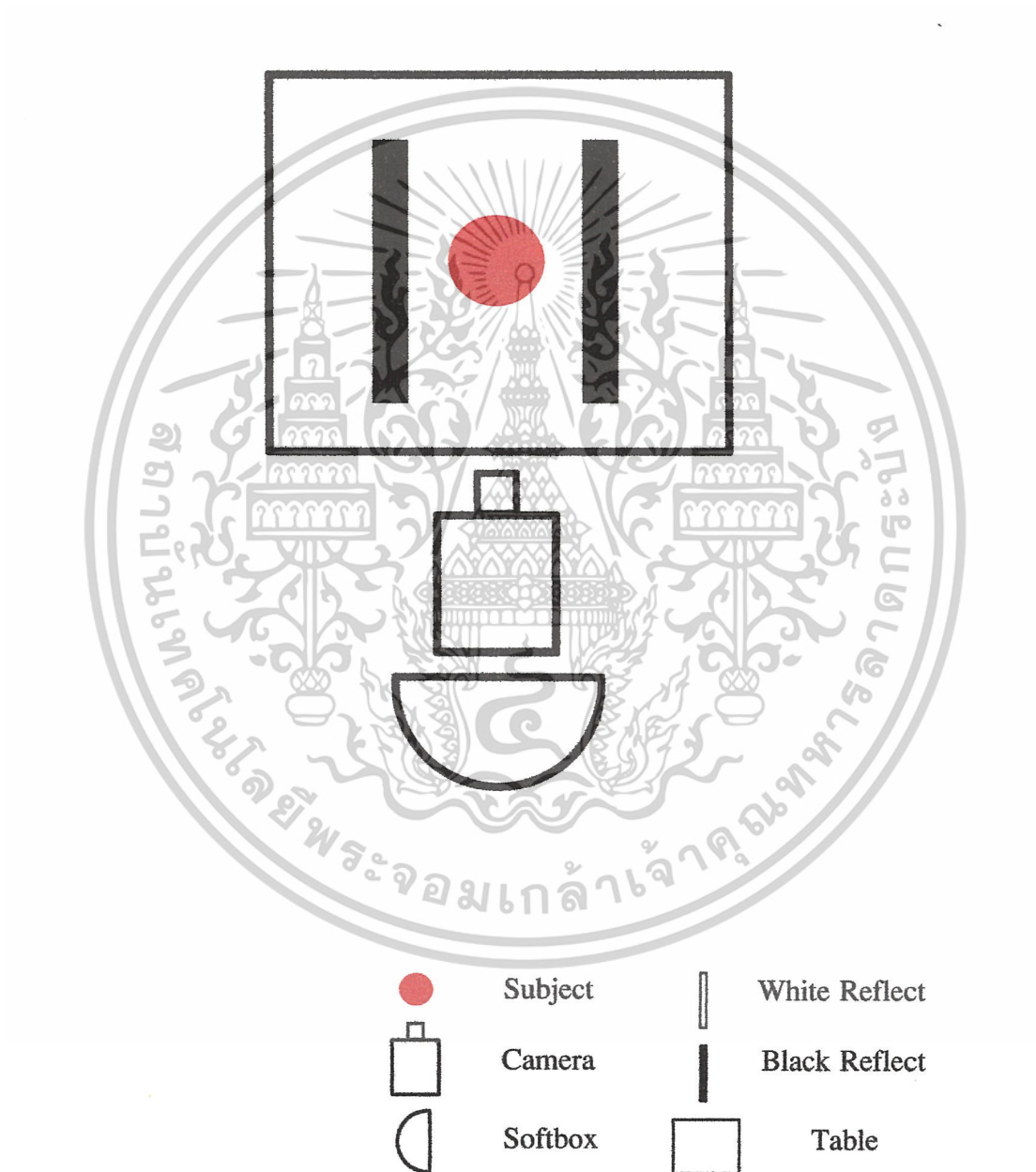
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพต้นเซเลอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนผังการจัดแสงภาพต้นเซเลอร์

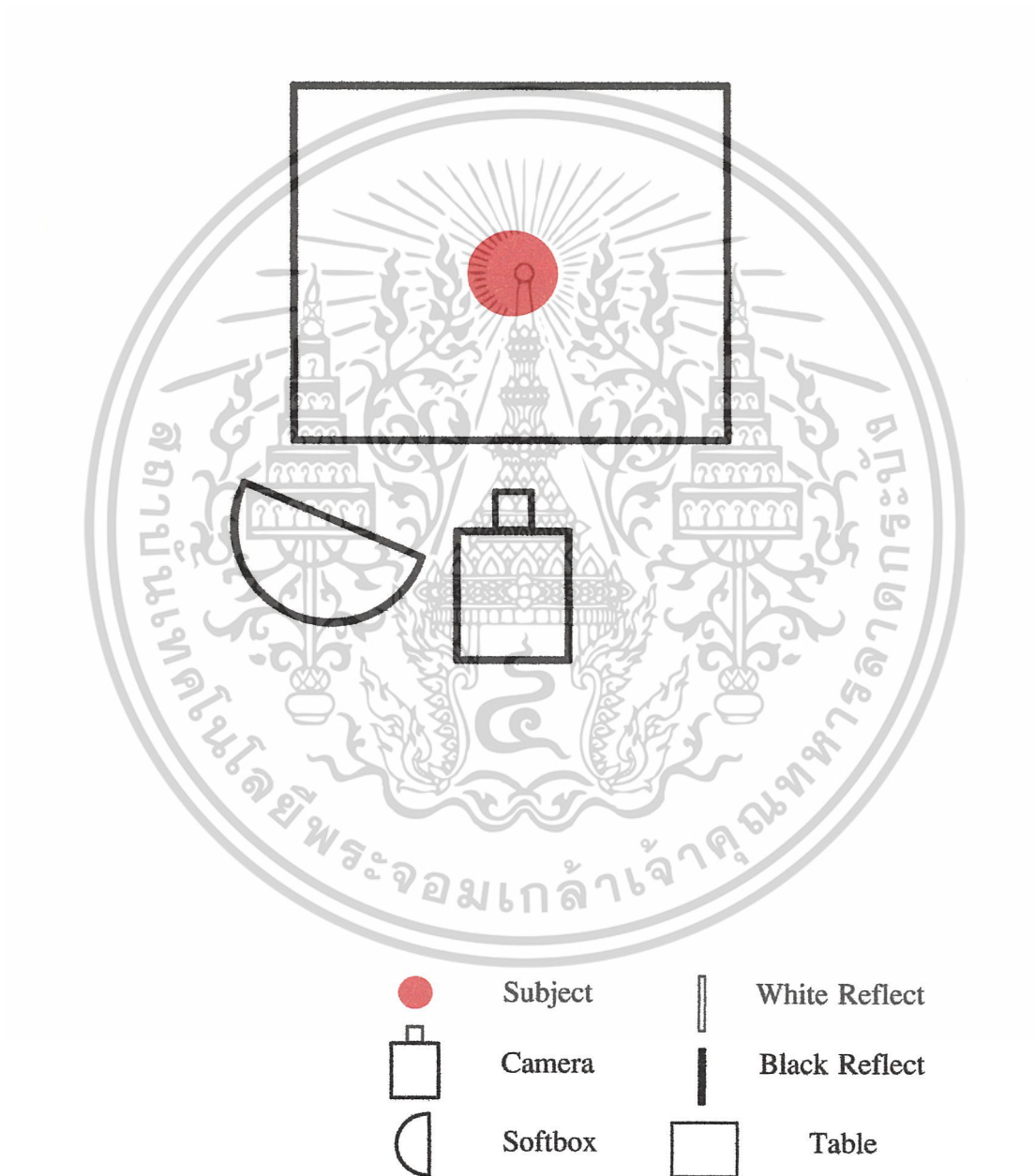
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพใบปาล์มพัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนผังการจัดแสงภาพใบปาล์มพัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

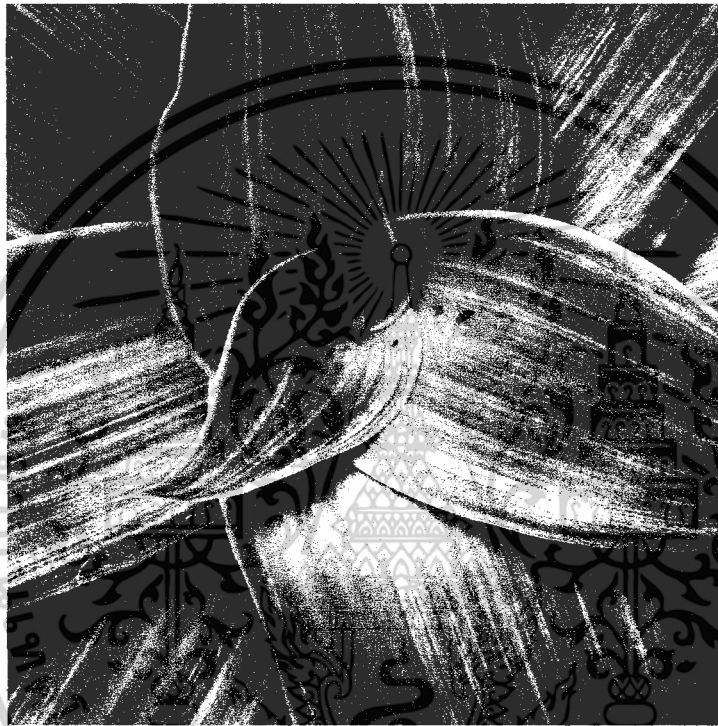
ภาพต้นปุ่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนผังการจัดแสงภาพคั่นปุ่ได้

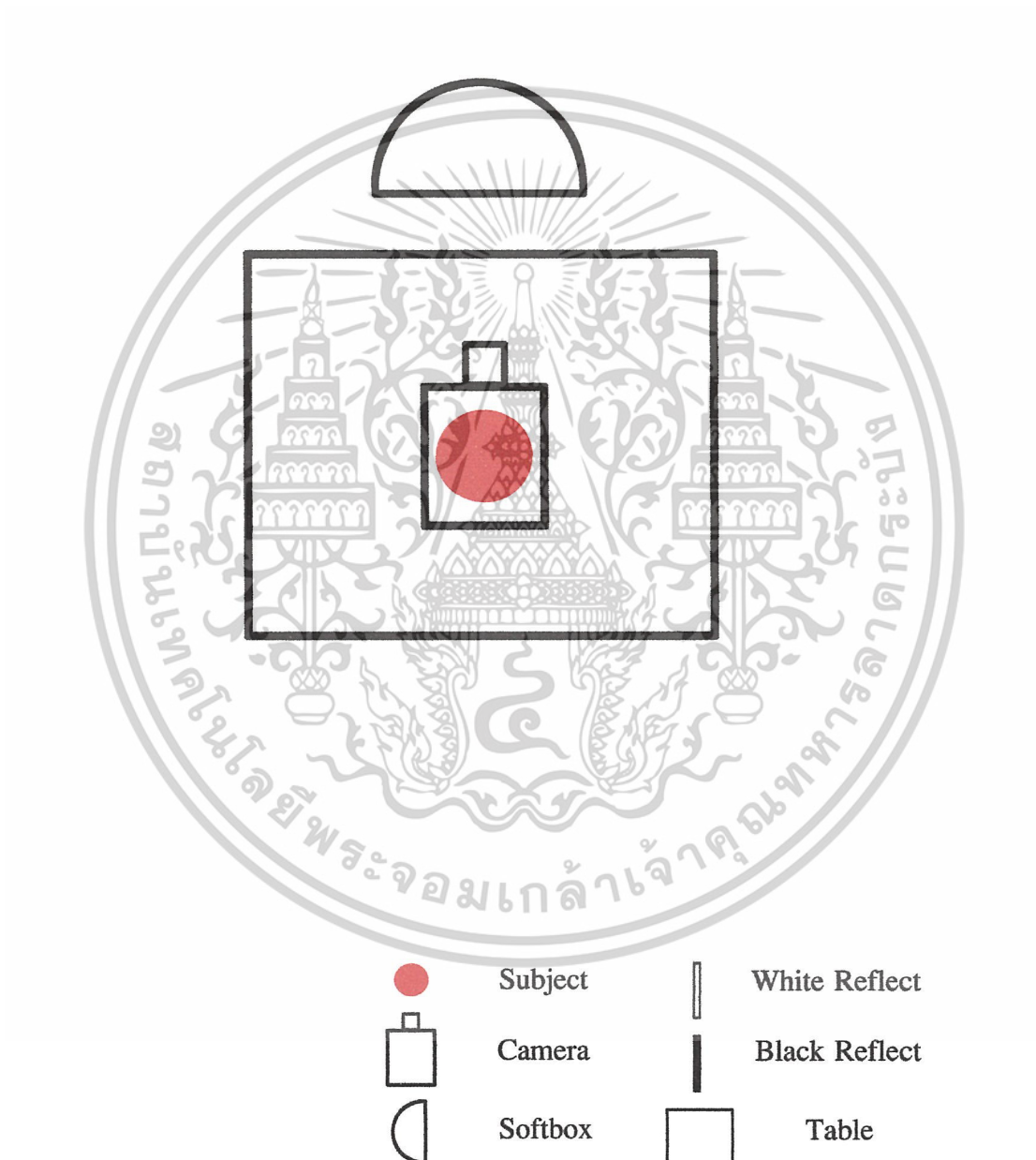
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพต้นวาสนา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนผังการจัดแสงภาพต้นวาสนา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลสรุป

จากผลงานที่ได้ทำให้ได้ข้อสรุปในเรื่องแนวคิดของภาพที่ต้องการให้ภาพที่เป็นรูปวัตถุเกิดความรูสึกที่เป็นนามธรรมนั้นสามารถตัดปัญหาในเรื่องของการถ่ายภาพวัตถุบางชนิดที่ธรรมดาสามัญ ขาดความน่าสนใจ เมื่อนำมาผ่านกระบวนการแนวคิดดังกล่าว มีการเปลี่ยนมุมมองในการมองเห็นทำให้เราพบว่าในแต่ละวัตถุล้วนมีความงามและความน่าสนใจอยู่ในตัวของมันเอง เพียงแต่เราจะมองเห็นและดึงความน่าสนใจของวัตถุแต่ละอย่างออกมาได้มากน้อยเท่าไร ในส่วนของงานชุดนี้ส่วนมากจะใช้วิธีการถ่ายภาพในระยะใกล้ เพื่อเน้นให้เห็นถึงรายละเอียดบางอย่างที่คนส่วนมากไม่เคยเห็นในระยะไกลๆ ทำให้เกิดความคลุมเครือและเร้าให้เกิดความอยากรู้อยากเห็นในระดับหนึ่ง แต่อย่างไรก็ตาม การหาวัตถุที่มีความน่าสนใจ มีลักษณะเฉพาะที่มีความสะดุดตาอยู่แล้วจะทำให้การสร้างมุมมองตามแนวคิดนั้นก็ทำได้ง่ายและน่าสนใจมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

- เนื่องจากแบบที่นำมาถ่ายเป็นจำพวกพืช ซึ่งมีระยะเวลาจำกัดในการรักษาความคงสภาพ ดังนั้นจึงต้องมีการวางแผนเรื่องเวลาในการถ่ายให้ดี ใช้เวลาในการถ่ายแต่ละอย่างต้องไม่นานมากเกินไป
- การเลือกชื้อต้นไม้ควรพิถีพิถันในการเลือก เนื่องจากภาพที่จะถ่ายเป็นการถ่ายภาพในระยะใกล้ ถ้าต้นไม้เป็นริ้วรอยจะทำให้เห็นชัดและทำให้ภาพด้อยลงได้
- ควรทำความรู้จักและมีเวลาอยู่กับต้นไม้และพืชแต่ละชนิดที่นำมาถ่าย เพราะจะช่วยให้เห็นมุมมองที่หลากหลายในการนำมาจัดวางองค์ประกอบในงานตามแนวคิดที่จะถ่ายภาพที่เป็นรูปวัตถุให้เกิดความรู้สึกที่เป็นนามธรรม

บรรณานุกรม

William A. Ewing, Flora Photographica, Thames&Hudson, ISBN 0-500-28348-6

ชลุค นิ่มเสมอ, องค์ประกอบของศิลปะ, ไทยวัฒนาพานิช, ISBN 974-07-7172-6

www.masters-of-photography.com

www.photo-seminars.com/Fame/imogen.htm

photocollect.com/bios/Weston.html

www.tfaoi.com/aa/1aa/1aa503.htm

www.fotospeed.com/bw_tips.htm

www.albany.edu/faculty/dgoodwin/aart344/split.htm

www.vintagesmith.com/images/Blossfeldt/BlossAlbum/

www.photogs.com/bwworld/splitfilter.html

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อนายสิทธิ นามสกุล สาธุธรรม เกิดเมื่อ วันที่ 19 ตุลาคม 2524 ศาสนาพุทธ สำเร็จการศึกษา
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนบ้านบางกะปิ เมื่อปีการศึกษา 2536 สำเร็จการศึกษา
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนบางกะปิ เมื่อปีการศึกษา 2542 และเข้าศึกษาต่อใน
ระดับอุดมศึกษา ที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ภาควิชานิเทศศิลป์
สาขาวิชาการถ่ายภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้